

Daf Hayomi Michnayot

Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

כ"ז תמוז

משניות מבוארות • מסכת אהלות פרק ז

ואם הטמאה מחזיה ולמעלה, העליה טמאה והבית טהור. מחצה למחצה, שניהן טמאין. דשדיון טמאה להכא ולהכא טמאה באחד מהן, באחד משני הבתים, וכלים במעזיבה, אם הכלים מחזיה וכלפי טמאה, טמאין. ואם הכלים מחזיה וכלפי טהרה, טהורין. ואם מחצה למחצה, הרי הן טמאין. רבי יהודה אומר כל המעזיבה לעליה, דלעלף העליה היא, בדלעילי במשנה ג, אכל בין בית לבית אין האחד חשוב מחברו. (ה) טמאה בין הקורות של התקרה, ולקרי רבי יהודה שסובר כל המעזיבה לעליה ותחתיה מחזיה דקה אפילו קרופת השום, ובגדן שאין הטמאה קרופת בבית, אם יש שם פותח טפח במקום הטמאה, הכל טמא. בין הבית ובין העליה דהרי הוא קבצר סתום שאין מקום לפתח לצאת, וטמאטא כל קבייבי, אכל אם אין שם פותח טפח, ואין את הטמאה כאלו היא טמא, ואין הטמאה נכנסת לבית אלא לעליה, שטמאה בוקעת ועולה, ואם הייתה נראית בתוך הבית, שהמחזיה פותחה מקלפת השום, בין כך ובין כך, הינו בין יש בו פותח טפח ובין אין בו פותח טפח הבית טמא ועלה טהורה. (ו) בית המשמש את הכתל, הינו המערות והבנין החפורין בארץ, ועל ידי זה נעשה כהל מאליו (אולי פירושו: את הכתל, עם הכתל) (שהמערות משמשת עם הכתל). דיון מקלפת השום, כיצד, כהל שבין שני כוכין או בין שתי מערות וממאת טמאה בתמים במערות או בכוכין, וכלים בגבול ועליהם עד הכלים מחזיה אכלו קלפת השום, טמאה הליים. דמפסיק למטאה ואין דינם כדיון כהל שבין שתי בתים, ממש ששערה מאליו, כיון שנעשה מגוש הארץ הרי הוא ככתל קלע ואינו נגדר אחר הבית. ומלאיש כנה, דנדקא קשהכתל עב יותר משהו טפחים, אכל פתוח מקאן דיון מחזיה על מחצה.

מחזיזה ולמעלה, העליה טמאה והבית טהור. מחצה למחצה, שניהן טמאין. טמאה באחד מהן וכלים במעזיבה, מחזיה וכלפי טמאה, טמאין. מחזיה וכלפי טהרה, טהורין. מחצה למחצה, הרי הן טמאין. רבי יהודה אומר, כל המעזיבה לעליה: ה טמאה בין הקורות ותחתיה מקלפת השום, אם יש שם פותח טפח, הכל טמא. אם אין שם פותח טפח, רואין את הטמאה כאלו היא אטם. הינה נראית בתוך הבית, בין כך ובין כך, הבית טמא: ו בית המשמש את הכתל, דיון קלפת השום. כיצד, כהל שבין שני כוכין, או בין שתי מערות, טמאה בתמים וכלים בכתל ועליהם מקלפת השום, טהורין. טמאה בכתל וכלים בבתים ועליה קלפת השום, טהורין. תחת העמוד, טמאה בוקעת ועולה, בוקעת ויורדת: ז כלים שמתחת הפרח, טהורים. רבי יוחנן בן נורי מטמא. הטמאה והכלים שמתחת הפרח, אם יש שם פותח טפח, טמאין. ואם לאו, טהורין. שני פרדסקים יחד בצד זה, או זה על גב זה, נפתח אחד מהן, הוא והבית טמא, וחקרו טהור, ורואין את הפרדסקין קאלו הוא אטם, דיון מחצה למחצה להביא את הטמאה לבית:

פרק ז א הטמאה בכתל, ומקומה טפח על טפח על רום טפח, כל העליון שעל גבה, אפילו הן עשר, טמאות. הינה עליה אחת על גבי שני בתים, וכל העליון שעל גבה, כהל שנית, טמאה בוקעת ועולה, בוקעת ויורדת. נפש אטומה, הנוגע בה מן הצדדיו, טהור, מפני שטמאה בוקעת ועולה, בוקעת ויורדת. אם היה מקום הטמאה טפח על טפח על רום טפח, הנוגע בה מכל מקום, טמא. מפני שהיא קבצר סתום. סמוך לה סכות, טמאות. רבי יהודה מטהר: **ב** כל שפועי אהליו, אהל שהוא שפוע ויורד, וכלה עד קצבע, טמאה באהלו, כלים שמתחת שפועי מטיאים. טמאה תחת השפוע, כלים שבאהל טמאין. טמאה מתוכו, הנוגע בו מתוכו, טמא טמאת שבעה.

ואם הטמאה מחזיה ולמעלה, העליה טמאה והבית טהור. מחצה למחצה, שניהן טמאין. טמאה באחד מהן, באחד משני הבתים, וכלים במעזיבה, טמאין. ואם הכלים מחזיה וכלפי טמאה, טמאין. ואם הכלים מחזיה וכלפי טהרה, טהורין. ואם מחצה למחצה, הרי הן טמאין. רבי יהודה אומר כל המעזיבה לעליה, דלעלף העליה היא, בדלעילי במשנה ג, אכל בין בית לבית אין האחד חשוב מחברו. (ה) טמאה בין הקורות של התקרה, ולקרי רבי יהודה שסובר כל המעזיבה לעליה ותחתיה מחזיה דקה אפילו קרופת השום, ובגדן שאין הטמאה קרופת בבית, אם יש שם פותח טפח במקום הטמאה, הכל טמא. בין הבית ובין העליה דהרי הוא קבצר סתום שאין מקום לפתח לצאת, וטמאטא כל קבייבי, אכל אם אין שם פותח טפח, ואין את הטמאה כאלו היא טמא, ואין הטמאה נכנסת לבית אלא לעליה, שטמאה בוקעת ועולה, ואם הייתה נראית בתוך הבית, שהמחזיה פותחה מקלפת השום, בין כך ובין כך, הינו בין יש בו פותח טפח ובין אין בו פותח טפח הבית טמא ועלה טהורה. (ו) בית המשמש את הכתל, הינו המערות והבנין החפורין בארץ, ועל ידי זה נעשה כהל מאליו (אולי פירושו: את הכתל, עם הכתל) (שהמערות משמשת עם הכתל). דיון מקלפת השום, כיצד, כהל שבין שני כוכין או בין שתי מערות וממאת טמאה בתמים במערות או בכוכין, וכלים בגבול ועליהם עד הכלים מחזיה אכלו קלפת השום, טמאה הליים. דמפסיק למטאה ואין דינם כדיון כהל שבין שתי בתים, ממש ששערה מאליו, כיון שנעשה מגוש הארץ הרי הוא ככתל קלע ואינו נגדר אחר הבית. ומלאיש כנה, דנדקא קשהכתל עב יותר משהו טפחים, אכל פתוח מקאן דיון מחזיה על מחצה.

ואם הטמאה מחזיה ולמעלה, העליה טמאה והבית טהור. מחצה למחצה, שניהן טמאין. טמאה באחד מהן, באחד משני הבתים, וכלים במעזיבה, טמאין. ואם הכלים מחזיה וכלפי טמאה, טמאין. ואם הכלים מחזיה וכלפי טהרה, טהורין. ואם מחצה למחצה, הרי הן טמאין. רבי יהודה אומר כל המעזיבה לעליה, דלעלף העליה היא, בדלעילי במשנה ג, אכל בין בית לבית אין האחד חשוב מחברו. (ה) טמאה בין הקורות של התקרה, ולקרי רבי יהודה שסובר כל המעזיבה לעליה ותחתיה מחזיה דקה אפילו קרופת השום, ובגדן שאין הטמאה קרופת בבית, אם יש שם פותח טפח במקום הטמאה, הכל טמא. בין הבית ובין העליה דהרי הוא קבצר סתום שאין מקום לפתח לצאת, וטמאטא כל קבייבי, אכל אם אין שם פותח טפח, ואין את הטמאה כאלו היא טמא, ואין הטמאה נכנסת לבית אלא לעליה, שטמאה בוקעת ועולה, ואם הייתה נראית בתוך הבית, שהמחזיה פותחה מקלפת השום, בין כך ובין כך, הינו בין יש בו פותח טפח ובין אין בו פותח טפח הבית טמא ועלה טהורה. (ו) בית המשמש את הכתל, הינו המערות והבנין החפורין בארץ, ועל ידי זה נעשה כהל מאליו (אולי פירושו: את הכתל, עם הכתל) (שהמערות משמשת עם הכתל). דיון מקלפת השום, כיצד, כהל שבין שני כוכין או בין שתי מערות וממאת טמאה בתמים במערות או בכוכין, וכלים בגבול ועליהם עד הכלים מחזיה אכלו קלפת השום, טמאה הליים. דמפסיק למטאה ואין דינם כדיון כהל שבין שתי בתים, ממש ששערה מאליו, כיון שנעשה מגוש הארץ הרי הוא ככתל קלע ואינו נגדר אחר הבית. ומלאיש כנה, דנדקא קשהכתל עב יותר משהו טפחים, אכל פתוח מקאן דיון מחזיה על מחצה.

מסכת אהלות פרק ח • משניות מבוארות

כ"ח תמוז

הלל אומרם שיתחיל לפתוח מיד יצילו שאר הפתחים. מודים בית הלל לבית שמאי בפתח תחלה, הינו אם המקום הזה לא היה בו פתח ופתח דלת חדשה בפתחה לא היוצא שאר הפתחים, עד שיפתח ארבעה טפחים על ארבעה טפחים, ואז הוצילו שאר הפתחים.

הלל אומרם שיתחיל לפתוח מיד יצילו שאר הפתחים. מודים בית הלל לבית שמאי בפתח תחלה, הינו אם המקום הזה לא היה בו פתח ופתח דלת חדשה בפתחה לא היוצא שאר הפתחים, עד שיפתח ארבעה טפחים על ארבעה טפחים, ואז הוצילו שאר הפתחים.

ומאחוריו, טמא טמאת ערב. טמאה מאחוריו, הנוגע בו מאחוריו, טמא טמאת ערב. מפני זית מתולו וקבצי זית מאחוריו, הנוגע בו בין מתולו בין מאחוריו, טמא טמאת ערב. מקצתו מרודד על הארץ, ויורדת. תחתיו או על גביו, טמאה בוקעת ועולה, בוקעת ויורדת. אהל שהוא נטוי בעליה, מקצתו מרודד על הארץ בשבין בית לעליה, רבי יוסי אומר, מציל. רבי שמעון אומר, אינו מציל. עד שיהא נטוי כנטית האהל: ג המת בבית ובו פתחים הרבה, קלן טמאין. נפתח אחד מהן, הוא טמא וקלן טהורין. חשב להוציאו באחד מהן, או בחלון שהוא ארבעה על ארבעה טפחים, הציל על כל הפתחים. בית שמאי אומרים, חשבו עד שלא ימות המת. ובית הלל אומרים, אף משמות, היה סתום ונקמץ לפתחו, בית שמאי אומרים, שיפתח ארבעה טפחים. ובית הלל אומרים, שיתחיל. מודים בפתח תחלה, שיפתח ארבעה טפחים: ד האשה שהיא מקשה לילד והוציאהו מבית לבית, הראשון טמא כספק, והשני גודאי. אמר רבי יהודה, אימתי, בזמן שהיא נטלת בגפים. אכל אם הייתה מנלקת, הראשון טהור, שמשנפתח הקבר אין פנאי להלך. אין לנפלים פתיחת הקבר, עד שיעגלו ראש כפיקה: ה יצא הראשון מן הבית, והשני חי, טהור. הראשון חי והשני מת, טמא. רבי מאיר אומר, בשפיר אחד, טמא. בשני שפירים, טהור: ו האשה שהיא מקשה לילד, מחתכין את הולד במעיה ומוציאו אותו אברים אברים, מפני שחיה קודמין לחיו. יצא רבו, אין נוגעין בו, שאין דוחין נפש מפני נפש:

ומאחוריו, טמא טמאת ערב. טמאה מאחוריו, הנוגע בו מאחוריו, טמא טמאת ערב. מפני זית מתולו וקבצי זית מאחוריו, הנוגע בו בין מתולו בין מאחוריו, טמא טמאת ערב. מקצתו מרודד על הארץ, ויורדת. תחתיו או על גביו, טמאה בוקעת ועולה, בוקעת ויורדת. אהל שהוא נטוי בעליה, מקצתו מרודד על הארץ בשבין בית לעליה, רבי יוסי אומר, מציל. רבי שמעון אומר, אינו מציל. עד שיהא נטוי כנטית האהל: ג המת בבית ובו פתחים הרבה, קלן טמאין. נפתח אחד מהן, הוא טמא וקלן טהורין. חשב להוציאו באחד מהן, או בחלון שהוא ארבעה על ארבעה טפחים, הציל על כל הפתחים. בית שמאי אומרים, אף משמות, היה סתום ונקמץ לפתחו, בית שמאי אומרים, שיפתח ארבעה טפחים. ובית הלל אומרים, שיתחיל. מודים בפתח תחלה, שיפתח ארבעה טפחים: ד האשה שהיא מקשה לילד והוציאהו מבית לבית, הראשון טמא כספק, והשני גודאי. אמר רבי יהודה, אימתי, בזמן שהיא נטלת בגפים. אכל אם הייתה מנלקת, הראשון טהור, שמשנפתח הקבר אין פנאי להלך. אין לנפלים פתיחת הקבר, עד שיעגלו ראש כפיקה: ה יצא הראשון מן הבית, והשני חי, טהור. הראשון חי והשני מת, טמא. רבי מאיר אומר, בשפיר אחד, טמא. בשני שפירים, טהור: ו האשה שהיא מקשה לילד, מחתכין את הולד במעיה ומוציאו אותו אברים אברים, מפני שחיה קודמין לחיו. יצא רבו, אין נוגעין בו, שאין דוחין נפש מפני נפש:

פרק ח א

יש מביאין את הטמאה וחוצצין, מביאין לא הטמאה ולא חוצצין, חוצצין ולא מביאין, לא חוצצין ולא חוצצין.

יש מביאין את הטמאה וחוצצין, מביאין לא הטמאה ולא חוצצין, חוצצין ולא מביאין, לא חוצצין ולא חוצצין.

יש מביאין את הטמאה וחוצצין, מביאין לא הטמאה ולא חוצצין, חוצצין ולא מביאין, לא חוצצין ולא חוצצין.

יש מביאין את הטמאה וחוצצין, מביאין לא הטמאה ולא חוצצין, חוצצין ולא מביאין, לא חוצצין ולא חוצצין.

יש מביאין את הטמאה וחוצצין, מביאין לא הטמאה ולא חוצצין, חוצצין ולא מביאין, לא חוצצין ולא חוצצין.